

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเรื่อง “การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต” จำนวน 360 คน จากการศึกษาโดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่างๆ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลคณะผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคำนวณค่าสถิติ ในการวิจัยในครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยโดยเรียงตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สมมติฐานของการศึกษางานวิจัย
3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
4. เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้
6. สรุปผลการวิจัย
7. ผลการทดสอบสมมติฐาน
8. อภิปรายผลการวิจัย
9. ข้อเสนอแนะ

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเรื่อง “การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต” ผู้วิจัยได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิตโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ หลักสูตร ชั้นปี ภูมิภาค ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความถี่ในการค้นคว้าในห้องสมุด
3. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพและส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

2. สมมติฐานของการศึกษางานวิจัย

1. นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีเพศแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน
2. นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีหลักสูตรแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีชั้นปีแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน
5. นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน
6. นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน
7. นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีความถนัดในการค้นคว้าในห้องสมุดแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา โดยมุ่งเน้นการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในทุกหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 12 เดือน (ระหว่างเดือนสิงหาคม 2557 – เดือนกรกฎาคม 2558)

ประชากร

ในปีการศึกษาที่ 2558 มหาวิทยาลัยสวนดุสิตเปิดสอนในระดับปริญญาตรี โดยมีระยะเวลาในการศึกษาตลอดหลักสูตร 4 ปี โดยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประกอบไปด้วย 8 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรภาษาไทย หลักสูตรจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ หลักสูตรรัฐศาสตร์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ หลักสูตรภาษาอังกฤษ หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ หลักสูตรภาษาจีน และหลักสูตรบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ รวมมีนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ภายใต้มหาวิทยาลัยทั้งสิ้น 2,408 คน (ที่มา : สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, 2557)

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาเป็นนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ซึ่งลงทะเบียนเรียนในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ประจำปีการศึกษาที่ 2558 โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างคำนวณอิงหลักของ Taro Yamane โดยใช้ความคลาดเคลื่อนการกำหนดตัวอย่างที่ระดับ ร้อยละ 5 ค่าความน่าเชื่อถือที่ร้อยละ 95 ซึ่งมีนักศึกษารวมจำนวนทั้งสิ้น 2,408 คน จึงได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Stage Sampling) ต่อจากนั้นจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 343.01 และเก็บข้อมูลจริงทั้งหมด 360 ชุด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. หลักสูตรภาษาไทย จำนวน 250 คน ใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยสุ่มตามเลขประจำตัวของนักศึกษาเก็บข้อมูลจำนวน 36 คน
2. หลักสูตรจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ จำนวน 260 คน ใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยสุ่มตามเลขประจำตัวของนักศึกษาเก็บข้อมูลจำนวน 45 คน
3. หลักสูตรรัฐศาสตร์ จำนวน 313 คน ใช้การสุ่มอย่างง่าย โดยสุ่มตามเลขประจำตัวของนักศึกษาเก็บข้อมูลจำนวน 45 คน
4. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 338 คน ใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยสุ่มตามเลขประจำตัวของนักศึกษาเก็บข้อมูลจำนวน 48 คน
5. หลักสูตรภาษาอังกฤษ จำนวน 476 คน ใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยสุ่มตามเลขประจำตัวของนักศึกษาเก็บข้อมูลจำนวน 68 คน
6. หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ จำนวน 343 คน ใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยสุ่มตามเลขประจำตัวของนักศึกษาเก็บข้อมูลจำนวน 49 คน
7. หลักสูตรภาษาจีน จำนวน 21 คน ใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยสุ่มตามเลขประจำตัวของนักศึกษาเก็บข้อมูลจำนวน 10 คน
8. หลักสูตรนิติศาสตร์ จำนวน 407 คน ใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยสุ่มตามเลขประจำตัวของนักศึกษาเก็บข้อมูลจำนวน 59 คน

4. เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือ คือ แบบสอบถามปรับปรุงมาจากพระมหาธานินทร์ ฐิติวิโร (อินทวิ) (2545:76-79) โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

คณะผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

5.1 สถิติบรรยาย

การเสนอค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

5.2 สถิติอนุมาน

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ดังนี้

1. สมมติฐานที่ใช้สถิติ t-test

1.1 เพศที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

1.2 ภูมิภาคที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

2. สมมติฐานที่ใช้สถิติ F-test

2.1 อายุที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

2.2 หลักสูตรที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

2.3 ชั้นปีที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

2.5 ความถี่ในการค้นคว้าในห้องสมุดที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

6. สรุปผลการวิจัย

6.1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา

ค่าร้อยละ (Percentage)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา **ด้านเพศ** ของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 360 คน ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากที่สุดคือ เพศหญิง มีจำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 53.60, **ด้านอายุ** ของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 360 คน ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากที่สุดคือ 19 - 22 ปี มีจำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 85.60, **ด้านหลักสูตร** ของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 360 คน ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากที่สุด คือ หลักสูตรภาษาอังกฤษมีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 18.90, **ด้านชั้นปี** ของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 360 คน ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80, **ด้านภูมิลำเนา** ของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 360 คน ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ผู้มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯและปริมณฑล มีจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 58.30, **ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** ของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 360 คน ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 2.01- 3.00 มีจำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ **ด้านความถี่ในการค้นคว้าในห้องสมุด** ของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 360 คน ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวนความถี่ในการค้นคว้าในห้องสมุด 2 - 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 45.80

ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา **ด้านเพศ** พบว่า เพศหญิง มีระดับคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 80.26 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 9.389, **ด้านอายุ** พบว่า ผู้มีอายุ 19 - 22 ปี มีระดับคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 79.95 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 10.211, **ด้านหลักสูตร** พบว่า หลักสูตรภาษาอังกฤษมีระดับคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 79.40 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 12.595, **ด้านชั้นปี** พบว่า ชั้นปีที่ 1 มีระดับคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 79.39 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 10.008, **ด้านภูมิลำเนา** พบว่า ผู้มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯและปริมณฑล มีระดับคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 79.20 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 10.728, **ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** พบว่า ผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 2.01 - 3.00 มีระดับคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 78.48 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 9.409 และ **ด้านความถี่ในการค้นคว้าในห้องสมุด** พบว่า จำนวนความถี่ในการค้นคว้าในห้องสมุด 2 - 4 ครั้งต่อสัปดาห์ มีระดับคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 78.78 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 10.075

7. ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. เพศที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. อายุที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
3. หลักสูตรที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
4. ชั้นปีที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
5. ภูมิลำเนาที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
7. ความถี่ในการค้นคว้าในห้องสมุดที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

8. อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต พบว่า ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิตในภาพรวมในระดับดี ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 10.276)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ในภาพรวมในระดับดีนั้น เนื่องจากมหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้วางนโยบายในการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางส่งผลให้อาจารย์ผู้สอนมีความสนใจ ใส่ใจกับนักศึกษา โดยอาจารย์ผู้สอนยึดหลักการจัดกิจกรรมต่างๆตามความสนใจของนักศึกษาอีกทั้งยึดผู้เรียนเป็นสำคัญจึงทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี ซึ่งส่งผลทำให้เกิดความพึงพอใจในการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของชอบ สมบุญเพ็ญ (2550 อ้างถึงในรัชพงศ แยมเกษร, 2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษา ปวส.1 กลุ่ม 1-2 สาขาวิชาการก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคลพบุรีที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้อาชีวศึกษาวิชาชีพโครงสร้างภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อาชีวศึกษาวิชาชีพ

ความพึงพอใจด้านกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด รองลงไป คือ มีความพึงพอใจด้านครูผู้จัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนรู้ (การให้คะแนน) และด้านเนื้อหาวิชา

ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนที่ให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นกิจกรรมที่มีความน่าสนใจ โดยเนื้อหาของกิจกรรมมีประโยชน์ในการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษา ก็จะทำมาถึงความพึงพอใจในการเรียนในรายวิชานั้นๆ ซึ่งความพึงพอใจนี้เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสบายใจ เนื่องจากสามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้และทำให้นักศึกษาเกิดความสุขในการเรียนและเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการกระตือรือร้นรู้จักการวางแผนและความพยายามเพื่อความเป็นเลิศอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิตโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 เพศที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน พบว่า เพศที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสอดคล้องสุพัตรา แก้ววิจิต (2548) และพระมหาธานินทร์ฐิติวิโร (อินทวิ) (2545) พบว่า เพศส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น จึงสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ได้ว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายต่างก็มีความมุ่งมั่นในการศึกษาไม่แตกต่างกัน เนื่องจากเพศหญิงและเพศชายมีความต้องการในความสำเร็จในการเรียนและอยู่ในสภาพแวดล้อมทางการเรียนเดียวกัน โดยมหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้มีนโยบายในการจัดการเรียนการสอนที่มีมาตรฐานเดียวกันทุกคณะทำให้มีการบริการทางการศึกษาที่เท่าเทียมกันทั้งเพศหญิงและเพศชาย ดังนั้น จึงทำให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จนสามารถประสบความสำเร็จในการศึกษาได้ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 อายุที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน พบว่า อายุที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสอดคล้องกับพระมหาธานินทร์ฐิติวิโร (อินทวิ) (2545), สุเนตร หัสขันธ์ (2544) และกนิษฐา ฐิติวัฒนา (2542) พบว่า อายุที่แตกต่างกันส่งผลต่อระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ดังนั้น จึงสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ได้ว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนมากคืออายุ 19 - 22 ปี มีจำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 85.60 จากร้อยละดังกล่าว พบว่า นักศึกษาส่วนมากมีอายุใกล้เคียงกันคือ 19-22 ปี

ซึ่งอยู่ในช่วงอายุที่ไม่แตกต่างกันมาก จึงทำให้อายุไม่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกันและอาจเป็นเพราะว่าอาจารย์ผู้สอนในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้ให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นกิจกรรมมีความน่าสนใจ ซึ่งเนื้อหาของกิจกรรมมีประโยชน์ในการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาโดยจะนำมาถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนในรายวิชานั้นๆ ซึ่งแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษานี้เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นในการศึกษา เนื่องจากสามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้ทำให้เกิดความสุขในการเรียนโดยที่นักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในช่วงอายุใดจึงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 หลักสูตรที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน พบว่า หลักสูตรที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ Elias', H., & Rahman, W. R. A. (1995) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา University Kebangsaan Malaysia ผลการศึกษา พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาขึ้นอยู่กับเพศ คณะ ชั้นปีและกลุ่มชาติพันธุ์

ดังนั้น จึงสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ได้ว่า นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตร์มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกับหลักสูตรนิติศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลักสูตรหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกับหลักสูตรภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลักสูตรนิติศาสตร์มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกับหลักสูตรภาษาไทย, หลักสูตรจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, หลักสูตรภาษาอังกฤษ, หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะในแต่ละหลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนสำหรับการผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์ตรงตามคุณลักษณะบัณฑิตแต่ละสาขาแตกต่างกันออกไป จึงทำให้นักศึกษาแต่ละหลักสูตรมีความมุ่งมั่นเพื่อที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนในสาขาที่เรียนอยู่ซึ่งแต่ละหลักสูตรก็มีคุณลักษณะเฉพาะของบัณฑิตไม่เหมือนกัน ส่งผลให้ความคาดหวังในการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาเพื่อประกอบอาชีพในอนาคตให้ตรงกับสาขาที่ตนศึกษาอยู่แตกต่างกันออกไป

สมมติฐานที่ 4 ชั้นปีที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน พบว่า ชั้นปีที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับ Elias', H., & Rahman, W. R. A. (1995) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา University Kebangsaan Malaysia ผลการศึกษา พบว่า

มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาขึ้นอยู่กับเพศ คณะ ชั้นปีและกลุ่มชาติพันธุ์

ดังนั้น จึงสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ได้ว่า นักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ชั้นปีใดก็ตามนักศึกษาจำเป็นต้องมีความพยายาม มีวินัย ขยัน อดทนในการเรียน และมีความมานะในการเรียนเหมือนๆ กันอีกทั้งนักศึกษาทุกชั้นปีต้องผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่แต่ละหลักสูตรจัดให้ซึ่งจะสามารถส่งเสริมให้นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับการวิจัยของนายนายไชยศิริพันธ์ (2551) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มของนักเรียนโรงเรียนเชียงคาน อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเชียงคาน อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย มีคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม เพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สมมติฐานที่ 5 ภูมิภาคที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน พบว่า ภูมิภาคที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาธานินทรฐิติวิโร (อินทวิ) (2545) พบว่า นักเรียนที่มีภูมิภาคต่างกันส่งผลต่อระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุจินต์ เพิ่มพิทักษ์และคณะ (2552) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะบัญชีมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีภูมิภาคในกรุงเทพมหานคร มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างจากนักศึกษาที่มีภูมิภาคในต่างจังหวัดอย่างมีนัยสำคัญ

ดังนั้น จึงสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ได้ว่า ถึงแม้ว่านักศึกษาที่มีภูมิภาคที่แตกต่างกันแต่นักศึกษามีความต้องการประสบความสำเร็จในการศึกษาเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีบุคลิกภาพการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ที่ได้ระบุไว้ว่า บุคคลจะเรียนรู้ตามสภาพแวดล้อมที่ตนเองอยู่และปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม พฤติกรรมของแต่ละบุคคลถูกจูงใจและควบคุมโดยมาตรฐานภายในตัวบุคคล และบุคคลมีการตัดสินใจโดยการใช้ความสามารถของตนในการแก้ปัญหาต่างๆ ดังนั้นไม่ว่านักศึกษาจะมาจากภูมิภาคใดก็ตาม เมื่อต้องมาศึกษาในมหาวิทยาลัยเดียวกันต้องเรียนรู้วัฒนธรรมและกฎระเบียบภายในมหาวิทยาลัยเหมือนกัน อีกทั้งยังต้องมีหน้าที่ในการศึกษาและการรับผิดชอบในการศึกษาที่มีลักษณะเหมือนกันจึงทำให้นักศึกษาที่มีภูมิภาคที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของพิรุณรัตน์ เต็มสุขสวัสดิ์และคณะ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาหลักสูตรจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ปีการศึกษา 2553) ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ 2.01 - 3.00 จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 69.36 และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ 3.01 - 4.00 จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 30.63 โดยระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ($\bar{X}$) = 3.79 โดยเรียงลำดับจากระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ได้แก่ อันดับที่ 1 คือ ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น” ($\bar{X}$) = 4.57 อันดับที่ 2 คือ ข้าพเจ้าตัดสินใจสมัครเข้าเรียนหลักสูตรจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตด้วยตนเอง ($\bar{X}$) = 4.30, อันดับที่ 3 คือ ข้าพเจ้าจะฝ่าฟันปัญหาต่างๆ เพื่อให้การเรียนบรรลุเป้าหมาย ($\bar{X}$) = 4.24, อันดับที่ 4 คือข้าพเจ้ามีความตั้งใจแน่วแน่เพื่อบรรลุเป้าหมายของการเรียนแต่ละวิชา ($\bar{X}$) = 4.14 และอันดับที่ 5 คือ แม้งานที่ได้รับมอบหมายจะได้คะแนนน้อย ข้าพเจ้าก็จะพยายามอย่างเต็มที่ ($\bar{X}$) = 4.12

ดังนั้น จึงสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ได้ว่า ผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยน้อยกว่า 2.00 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกับผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 3.01 - 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 2.01 - 3.00 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกับผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 3.01 - 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 3.01 - 4.00 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกับผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยน้อยกว่า 2.00 และผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 3.01 - 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนที่แตกต่างกันในทุกระดับอาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเพราะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงด้วย กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความตั้งใจเรียน ขยัน อดทน และมีความพยายามมุ่งานะส่งผลให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงตามมาด้วย อีกทั้งการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีจึงเป็นเหมือนการเสริมแรงทางบวกให้นักศึกษามีกำลังใจในการเรียนไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคต่างๆ แต่ในทางกลับกันหากนักศึกษาที่ไม่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนอาจจะส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ไม่ค่อยดี ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น มีการส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อให้นักศึกษาสนใจศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อม และบรรยากาศ

ในห้องเรียน เพื่อเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของส่งผลให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 ความถี่ในการค้นคว้าในห้องสมุดที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน พบว่าความถี่ในการค้นคว้าในห้องสมุดที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของก้องเกียรติ ขำแจ้ง (2549) ที่ได้ศึกษาเรื่อง เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อความพยายามทางการเรียน นักเรียนมีแนวโน้มที่จะมีความพยายามทางการเรียนอย่างเต็มที่ ทำสิ่งที่ดี เหมาะสมอย่างที่ตั้งใจไว้ พยายามที่จะพัฒนาตนเอง ใฝ่หาความรู้ด้วยตนเอง ทั้งจากตำราเรียน ค้นคว้าในห้องสมุด รวมทั้งการฝึกทักษะจากบทเรียนที่ยาก การวางแผนการเรียนที่ดีตั้งแต่ต้นปีการศึกษา ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมีจำนวนน้อย ซึ่งในนักเรียนกลุ่มนี้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเจตคติที่ให้นักเรียนเห็นเป้าหมาย คุณประโยชน์ คุณค่าของความพยายาม รวมทั้งการยอมรับของสังคมที่มีต่อผู้ที่มีความพยายาม รวมทั้งกระตุ้นนักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ดี ให้มีความพยายาม ขยันหมั่นเพียรในด้านการเรียน ให้นักเรียนตระหนักในการวางแผนทางการเรียน มีความมุ่งมั่น มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และหากได้ปฏิบัติตนจนเป็นนิสัยก็จะเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามที่ตนได้มุ่งหวังไว้ได้

ดังนั้น จึงสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ได้ว่า แม้ว่านักศึกษาจะมีความถี่ในการค้นคว้าในห้องสมุดที่แตกต่างกันแต่นักศึกษามีความพยายามที่จะพัฒนาตนเองโดยการใฝ่หาความรู้ด้วยตนเองอยู่เสมอ ซึ่งนักศึกษาอาจจะมีการแสวงหาความรู้และเข้าถึงข้อมูลได้ทุกสถานที่โดยไม่มีข้อจำกัดอยู่แค่ในห้องเรียนหรือในห้องสมุด โดยมหาวิทยาลัยสวนดุสิตสนับสนุนให้นักศึกษาได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้ที่สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือ การเข้าถึงแหล่งข้อมูลวิชาการต่างๆ ในฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ อีกทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาตามอัธยาศัย (Informal Education) โดยการศึกษาตามอัธยาศัยจะกลายเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Learning) และเป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนได้ ดังนั้นความถี่ในการค้นคว้าในห้องสมุดที่แตกต่างกันของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน

3. แนวทางในการพัฒนาคุณภาพและส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้นำเสนอระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาและการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิตโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อสร้างแนวทางในการพัฒนาคุณภาพและส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงขอเสนอแนวทางในการสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ดังต่อไปนี้

3.1 ส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักการทางจิตวิทยา มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบกิจกรรมการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีพัฒนาการทางการเรียนที่ดี มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยให้นักศึกษาได้ค้นพบความสามารถของตนเอง มีวินัยในการเรียน และอยากจะประสบผลสำเร็จตามที่ตนเองตั้งเป้าหมายไว้

3.2 ส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป (Bonwell, 1991) โดยกระตุ้นให้นักศึกษามีความปรารถนาที่กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงเพื่อให้เกิดความสำเร็จนั้นบรรลุมาตรฐานแห่งความเป็นเลิศที่แท้จริง เพื่อให้ นักศึกษาเกิดทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Learning) เพื่อเตรียมความพร้อมให้ นักศึกษามีทักษะสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยทักษะที่สำคัญที่สุดคือ ทักษะการเรียนรู้ ซึ่งลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และเป็นผู้ที่มีความพยายาม อดทนและต้องการความสำเร็จจากการกระทำของตนเอง

เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยแล้ว คณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์โดยตั้งข้อสังเกตว่า การกำหนดนโยบายในการพัฒนาการเรียนการสอน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้วางนโยบายต่างๆ ให้ สอดคล้องตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. 2558 หมวด 1 บททั่วไป หน้าที่ 79 ได้ระบุไว้ว่า มหาวิทยาลัยมุ่งหวังให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยมีคุณธรรมกำกับความรู้ เพียบพร้อมด้วยสติปัญญาและจริยธรรม เป็นผู้ใฝ่รู้ มีวิจรรณญาณ มีจิตใจเสียสละ มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม และมีความสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม ซึ่งการจะบรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา 6 มีข้อ คำนึงถึงอยู่หลายข้อซึ่งหนึ่งในนั้นคือ ความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับคุณธรรมและจริยธรรม กล่าวคือ หากนักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ตื้นเขินย่อมส่งผลในทางบวกกับความเป็นเลิศทางวิชาการของนักศึกษาส่งผลให้นักศึกษามีความพากเพียรที่ฝ่าฟันอุปสรรคทั้งปวงโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบ การอุทิศตนอย่างเต็มกำลังความสามารถเท่าที่จะทำได้เป็นอย่างดีที่สุดเพื่อให้ความสำเร็จนั้นบรรลุมาตรฐานแห่งความเป็นเลิศที่แท้จริง

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

9.1.1 เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยโดยภาพรวมแล้วพบว่า นโยบายของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ จะเห็นได้จากการที่มหาวิทยาลัยได้มีนโยบายสนับสนุนการใช้สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสนับสนุนการศึกษาตามอัธยาศัย (Informal Education) เพื่อให้นักศึกษาได้มีการค้นคว้าหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ควรให้การสนับสนุนนโยบายดังกล่าวอย่างจริงจังโดยให้หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาหลักสูตรต่างๆ ใช้ทรัพยากรร่วมกันในสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างคุ้มค่าและการสนับสนุนการศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายภายนอกห้องเรียน ซึ่งสามารถกระตุ้นให้นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมากยิ่งขึ้น

9.1.2 นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบอีกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนที่แตกต่างกันในทุกระดับอาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเพราะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงด้วย ซึ่งหากนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้มากขึ้นอาจจะส่งผลให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนในอนาคต ดังนั้นคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้หลักสูตรและอาจารย์อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลนักศึกษาอย่างใกล้ชิดเพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้คำปรึกษาต่างๆ ในการปรับตัวในการใช้ชีวิตมหาวิทยาลัยอย่างมีความสุขและสามารถพัฒนาความสามารถทางวิชาการเพื่อเตรียมตัวสู่การประกอบวิชาชีพอย่างมีคุณภาพ

9.1.3 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลอยู่ในระหว่างที่นักศึกษากำลังจะสอบปลายภาคที่ 2 ปีการศึกษาที่ 2557 ดังนั้น อาจทำให้นักศึกษามีความเครียดและวิตกกังวลในการสอบซึ่งอาจทำให้เป็นตัวแปรแทรกซ้อนในการวิจัยได้ ดังนั้น ในการเก็บรวบรวมข้อมูลควรหลีกเลี่ยงการเก็บข้อมูลระหว่างการสอบ

9.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

9.2.1 ควรเพิ่มตัวแปรต้นต่างๆ ในการศึกษา เช่น ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 6 ความคาดหวังในการประกอบอาชีพ ความพึงพอใจในการเรียน เป็นต้น

9.2.2 ผู้สอนควรมีการศึกษาพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอื่นๆ ของผู้เรียนในเบื้องต้นในแต่ละรายวิชาเพื่อจะได้พัฒนาให้ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

9.2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยในรูปแบบการทดลองเทคนิคการสอนที่สามารถเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา